

DE TO DAGE.

(1803).

Romance.

L. Cherubini.
(1760 - 1842.)

Allegro.

Michelli.

E - vi - ge Gud, mit Fjed Du le - de! styrk mig og
For - sy - net ei min Vug - ge sat - te i O - ver -

kron min Plan med Held! jeg Dig er - kjendt - lig skal til -
 flods og Rig - doms Skjød, men dog jeg tør den Tan - ke

be - de - vaag o - ver tven - de Æd - les Vel! Nei, in - gen
 fat - te: Daad og Gavn kan jo boe hos Nød; naar, o

Tan - ke der kan fin - des saa rig paa Held, saa rig paa
 Grav, mit Støv Du be - dæk - ker, si - ger kjær - lig en Van - drings -

Fryd som den, hvor ved vi sag te min des: jeg Ret har
mand: Gud til sin Fryd ham hist op væk ker, han Ret har

gjort, red det Uskyld og Dyd, jeg Ret har gjort, red det U skyld og Dyd, red det
gjort, Dydens Ven frel ste han, han Ret har gjort, Dy dens Ven frel ste han, Dy dens

U skyld og Dyd, red det U skyld og Dyd, reddet U skyld og Dyd.
Ven frel ste han, Dy dens Ven frel ste han, Dydens Ven frel ste

han.

O, hvad gjør jeg? Husk, Du er Fa - der! husk, Di - ne

Børn paa Dig har Krav! jeg er Søn - ei Søn - nen for -

la - der Ol - din - gen, som ham Li - vet gav. Men naar Na -

tu - rens Stem - me ly - der, et an - det Raab op - sti - ger her,

og fra min Sjæl det Suk ud - bry - der: O frels Din Ven og hans Skyts-en-gel

vær, o frels Din Ven og hans Skytsen - gel vær, ja, Dy - dens

Skytsen - gel vær, ja, Dy - dens Skytsen - gel vær, Dy - dens

Skyts - en - gel vær! Ved N. T. Bruun.